

“Βοηθώ τον Ηρακλή να κάνει τον επόμενο άθλο του. Να σκοτώσει το τέρας του κορωνοϊού”

Μία μέρα, καθώς γυρνούσα με τον πατέρα μου από το κυνήγι των λαγών, είδαμε τον Ηρακλή στην πλατεία του χωριού να ζητάει έναν βοηθό για τον επόμενο άθλο του. Αφού κανείς δεν προσφέρονταν, προσφέρθηκα εγώ. Εκείνος είπε πως είμαι πολύ μικρός για μια τόσο επικίνδυνη αποστολή, η οποία ήταν να σκοτώσουμε το κορωνοϊό. Όμως κατάφερα να τον πείσω , και έτσι ξεκίνησε η περιπέτεια μας.

Ο κορωνοϊός ήταν ένα τεράστιο τέρας που έβγαζε μικρόβια από το στόμα του , και εάν τα μικρόβια σε έπιαναν, ήταν σίγουρος ο θάνατος. Έτσι ζητήσαμε βοήθεια από τον Δία και τον Ήφαιστο. Τους είπαμε να μας φτιάξουν ανίκητα όπλα. Ο Δίας έδωσε τον κεραυνό και ο Ήφαιστος την λάβα και έφτιαξε τα όπλα μας .

Το σχέδιο ήταν να ακολουθήσουμε τον κορωνοϊό και σε ένα πυκνό δάσος, να τον παγιδεύσουμε και να τον σκοτώσουμε. Και έτσι έγινε .Αφού τον τραυματίσαμε, ο Ηρακλής του έδεσε τα πόδια και εγώ του κάρφωσα το σπαθί φτιαγμένο με τον κεραυνό του Δία και την λάβα του Ηφαίστου στην καρδιά. Έτσι πέθανε ο κορωνοϊός .

Όταν γυρίσαμε πίσω, μας έστεψαν με δόξα και φτιάξανε και τα αγάλματά μας. Και έτσι, ζήσαν αυτοί καλά, και εμείς καλύτερα!

Πάυλος Παπαχρήστος (Γ τάξη,
32^{ου} Δημοτικού σχολείου Λάρισας)